

Lily kreeg deze baan ongeveer twee jaar geleden toen de moeder van Marnick hem niet meer kon helpen. Ze kon het werk eigenlijk niet meer uitvoeren door haar slechte zicht. Ze wilde met pensioen gaan, en Marnick moest zich erbij neerleggen. Hij wilde echter wel een even goede en betrouwbare vervangster in de plaats van zijn moeder. De lat lag meteen hoog tijdens de sollicitatie. En natuurlijk zat zijn moeder er ook bij.

Het lijkt erop dat het een kalme dag zal worden vandaag. De telefoon heeft nog maar één keer gerinkeld. De klant aan de telefoon was een factuur kwijtgeraakt en vroeg om een duplicaat om deze te betalen en in zijn boekhouding op te nemen. Hij verontschuldigde zich meerdere keren heel beleefd. Lily stelde hem gerust door gewoon te laten weten dat het niet erg is en dat ze met veel plezier een duplicaat kan maken. Ze waardeert het hij als klant contact opneemt en om een duplicaat vraagt. Vriendelijkheid kost niets, denkt ze altijd bij zichzelf. Ze zou aan het einde van de maand toch een herinneringsfactuur moeten sturen. Werk gespaard, denkt ze bij zichzelf. Een herinneringsfactuur kan soms slecht overkomen bij klanten, dus stuurt ze die liever niet. Dit hoort ook nog bij haar takenpakket. Haar werk is heel gevarieerd, maar ze zorgt er vooral voor dat haar baas zijn geld krijgt. Ze streeft er ook naar om de klanten tevreden te houden, wat ook een belangrijke taak is. Lily is heel vriendelijk en helpt graag mensen.

De klok tikt verder, en het is nog zo'n tien minuten voordat de kerkklokken twaalf uur slaan. Haar maag knort al, en ze moet ook nog eens dringend naar het toilet. Die middag zou ze, zoals zoveel middagen, iets gaan eten met haar vriendin/collega Patsy, die aan de receptie beneden werkt. Patsy brengt dagelijks verslag uit van de leuke mannen die binnen- en buitengaan uit het gebouw en brengt de briefwisseling en pakjes tot bij Lily boven.

Patsy is een blonde, goedlachse, energieke dame en is altijd wel gek op mannen geweest. Lily houdt zich daarin iets kalmer. Haar eerste vriendje had ze toen ze zestien was. Dit bleef toen enkel bij een snelle kus geven op de mond en handen vasthouden. Hij was eerder een goede vriend dan een lief.

Het is klokslag twaalf uur, en Lily vergrendelt haar pc, neemt haar handtas en haast zich vlug naar het toilet. Daarna loopt ze de grote marmeren trap af naar de receptiebalie, waar Patsy ongeduldig staat te wachten. Patsy draagt ook al een zomers jurkje. Roze is Patsy's favoriete kleur, waardoor het merendeel van haar kast uit roze ensembles bestaat. Een beetje zoals een levende suikerspin, plaagt Lily haar weleens. Begin mei kan het al eens zonniger zijn en warmer aanvoelen, waardoor Lily zich echt op en top zomers voelt. Samen stappen ze lachend de stad in en vertellen elkaar wat er in de voormiddag is gebeurd. Patsy had een toerist aan haar balie gehad die de weg kwijt was in Brugge. Die toerist kwam binnengestrompeld om bij haar de weg te vragen. Kennelijk al in een benevelde toestand, wist ze lachend te vertellen. Patsy gaf hem de nodige instructies en die toerist is meteen weer vertrokken. Zonder veel scène te maken, maar wel heel dankbaar.

Ze komen aan in hun vast eettentje waar ze zeker wekelijks iets gaan eten. Het is er erg druk op dit moment, en er staan veel toeristen in de rij. Ze besluiten om er

niet eten, maar om eens iets anders te zoeken. Een beetje verder is er een typisch Italiaans restaurant waar ze pasta uit een potje kunnen afhalen. Daar bestellen ze elk een middelgrote portie pasta met vier kazen. Iets verderop in het straatje gaan ze op een groene ijzeren stadsbank zitten onder een kromgegroeide boom en beginnen ze met smaak te eten. De pasta met vier kazen smaakt hun, en ze zijn er even stil van geworden. Ondertussen observeren ze de mensen die om hen heen wandelen. Sommigen wijzen naar de gebouwen en kunnen er allerlei boeiende weetjes over vertellen. Anderen nemen er gewoon foto's van. Brugge is dan ook zo'n mooie, romantische oude stad. Er zijn zoveel oude gebouwen en historische plekken; je kunt er uren rondlopen en genieten van de kleine kassestraatjes en de oude, goed bewaarde gebouwen die je herkent aan de trapjes op de daken.

Tegen 13 uur moeten ze terug aan het werk zijn en zitten ze nog volop te genieten en te praten. Ze verliezen het uur even uit het oog tot ze plots de beiaard horen spelen. Nog net op tijd, maar luid lachend en hijgend, komen ze aan op kantoor.

Ze schrikken beide op en worden direct stil, omdat er al een man op Patsy staat te wachten aan de onthaalbalie. De man is mooi gebruind, draagt een deftig kostuum en heeft opvallende lichtgroene ogen. Lily voelt haar lichaamstemperatuur stijgen na het lopen. Enkel zijn aanwezigheid is voldoende om haar nog meer te verwarmen. De man lacht vriendelijk naar hen beide en volgt de dames met zijn ogen, en een mysterieuze lach op zijn gezicht. Patsy begroet hem heel vriendelijk en loopt snel achter haar balie heen om deze heer te helpen. Lily loopt ondertussen snel door naar boven om verder te werken. Wanneer ze net aan haar bureau komt, begint haar telefoon te rinkelen en leest ze op het scherm dat het de receptie is. Patsy is misschien iets vergeten te zeggen, denkt ze bij zichzelf. Of zou het kunnen dat die man een afspraak heeft met de baas? Ze neemt vlug de hoorn op en hoort Patsy nog blazen van het lopen daarnet. Lily's hart begint sneller te kloppen als ze Patsy's bericht ontvangt: er staat een heer aan de balie die met haar wil spreken. Ze haast zich naar beneden, zoals gevraagd. Onderweg vertelt ze Jakob, die het bij haar bureau zit, dat ze even naar de receptie moet voor een klant.

Jakob knikt begrijpend en steekt zijn duim omhoog.

Beneden aangekomen ziet Lily, Patsy lachend naar haar kijken. Er is iets ondeugends in Patsy's blik, maar Lily kan het niet precies plaatsen wat. Patsy stelt Lily snel voor aan de heer in het deftige pak. Hij heeft donkerbruin, lang krullend haar tot op de schouders, heldergroene ogen en een goedgebouwd, gespierd lichaam. Zijn verzorgde baard en snor geven hem een iets oudere uitstraling dan hij waarschijnlijk is.

Opmerkelijk genoeg lijkt hij als twee druppels water op Michiel Huisman uit 'game of thrones'. Lily voelt haar wangen warm worden en haar gedachten dwalen af. De heer kijkt haar vriendelijk aan en stapt op haar af, zijn mooi gemanicuurde hand uitgestoken om de hare te schudden. Hij stelt zich voor als Jeroom Gillis van MenX, dezelfde man met wie ze vanmorgen sprak over de duplicaat factuur. Lily is perplex, maar houdt zijn hand stevig vast. Het lijkt erop dat deze ontmoeting meer is dan alleen zakelijk. Ze denkt bij zichzelf dat ze bij die stem een compleet ander

persoon had voorgesteld. Hij komt haar vragen of ze even wil meegaan om ergens een glaasje te gaan drinken. Hij vermeldt erbij dat het een veel te mooie zonnige dag is om achter een bureau te zitten. Ze laat zijn hand los en legt hem beleefd uit dat ze nog dringende zaken moet afwerken. Ook vertelt ze hem dat haar baas het niet zou tolereren als ze tijdens de werkuren zou gaan drinken met een klant. Hij vindt het jammer en is zichtbaar ontgoocheld, maar vraagt haar tot hoe laat ze moet werken. Hij zou haar hier aan het gebouw komen ophalen. Twijfels komen op in Lily's hoofd. Patsy, die niet ver van hen staat, ziet ze al hevig knikken met haar hoofd. Lily voelt het schaamrood op haar wangen branden, maar twijfelt nog. Toch zegt ze hem, met veel moeite, muisstil, maar heel eerlijk dat ze wel mee wil gaan. Eigenlijk is ze nieuwsgierig naar wat hij van haar wil. En heel eerlijk, ze heeft vanavond toch niets anders te doen, behalve strijken. Hij bedankt haar vriendelijk en zegt nog heel lief dat hij haar om 17 uur zal komen ophalen aan de overkant van de straat. Hij knikt nog een prettige dag naar Patsy en trekt een knipoog naar haar voordat hij het gebouw verlaat. Hij kijkt nog eens achterom naar Lily en stapt dan verder naar buiten.

Patsy kijkt nog eens goed of hij wel volledig weg is, of toch zeker ver genoeg. Beiden barsten ze in lachen uit en moeten ze bekomen van wat er net is gebeurd. Patsy zegt haar tussen het lachen door dat Jeroom kwam vragen naar een lieve dame die hier de facturatie doet. Hij wou eerst haar naam weten. Ook vroeg hij een volledige beschrijving van Lily. Patsy heeft lichtjes goed overdreven en heeft Lily beschreven als een engel: lang zwart haar, lichte teint op haar huid, heel vriendelijk, lief, én nog single... Patsy zegt het allemaal op een plagerige toon in haar stem. Dit alles klonk als muziek in zijn oren, maar vooral het feit dat ze nog single is, deed zijn gezicht oplichten! Ze moeten beide bekomen van wat net gebeurde en Lily vertrekt terug naar boven om verder te werken. Ze voelt zich nerveus worden en denkt bij zichzelf aan de kledij die ze vandaag aan heeft. Zou die wel goed genoeg zijn voor een 'date' met deze mooie man. Ze heeft het moeilijk, maar moet zich weer op haar werk focussen. Haar baas betaalt haar niet om te zitten dagdromen... en al zeker niet om te dagdromen over mooie klanten.